

РЕШЕНИЕ

№ 21476

гр. София, 29.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав, в
публично заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **12113** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл. ДОПК.

Образувано е по жалба на И. Л. К. от [населено място] срещу Ревизионен акт № Р-22221024005107-091-001/22.07.2025 година, потвърден с Решение № 1256/15.10.2025 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения по чл.17 от ЗДДФЛ ЗА 2019 година в размер на 123 905,72 лева и лихви в размер на 75 221,64 лева/ общ размер на задължението по РА е 199 127,36 лева / с еурова равностойност 101 812,20 евро/.

Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност на обжалвания Ревизионен акт, като спрямо него е проведено предходно ревизионно производство за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2019 година, като същият е обявен за нищожен с Решение на АССГ и на базата на който е издаден обжалваният в настоящото производство Ревизионен акт и спрямо практиката на ВАС е проведено едно ревизионно производство, а след постановяване на Решението на АССГ спрямо него са възложени три ревизионни производства за определянето задълженията по чл.17 от ЗДДФЛ за 2019 година и спрямо него са образувани едновременно три ревизии, което се е знаело от органите по приходите, неправилно е прекратено ревизионното производство на дата 07.11.2024 година и спрямо едни и същи задължения са образувани четири производства. Наред с това се развиват подробни доводи за незаконосъобразност на обжалвания ревизионен акт и е налице липса на мотиви към РА. Иска се обявяване нищожността на акта или отмяната му като незаконосъобразен. Претендират се и направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят-И. Л. К. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 от АПК не се явява. Жалбата му на заявените основания се поддържа от адвокат К. редовно

упълномощен, който заявява претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата- Директор на Дирекция ”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр. С., редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 от АПК се представлява от юрисконсулт Д., редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221021006772- 020-001/02.12.2021 година, издадена от Началник на сектор "Ревизии" към дирекция "Контрол" в ТД на НАП-гр.С. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за Данък върху годишната данъчна основа за 2019 година.

ЗВР е връчена по електронен път на 07.12.2021 година, като е определен срок за извършване на ревизията до два месеца от датата на връчването ѝ.

ЗВР е изменяна със ЗИЗВР № Р-22221021006772-020-002/31.01.2022 година и № Р-22221021006772-020-003/25.02.2022 година, издадени от органа по възлагането, с които срокът на ревизията е съответно продължаван.

С Ревизионен акт № Р-22221021006772- 091-001/20.06.2022 година,издаден от органи по приходите при ТД на НАП- С. са установени задължения за Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за 2019 година в размер на 2 560 413,60 лева, произтичащи от корекция в посока увеличение на продажната цена на дружествени дялове на "Юнион Ивкони" ООД на И. Л. К..

Със Заповед № ЗЦУ- ОПР-14/16.04.2024 година Изпълнителен директор на НАП Р. С. оправомощил Е. Н.- Заместник- изпълнителен директор на НАП- С. да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7 и чл.8 от ДОПК.

С Решение № 100045/26.06.2024 година,постановено по адм.дело №1026/2023 година по описа на АССГ е обявен за нищожен Ревизионен акт № Р-22221021006772- 091-001/20.06.2022 година, издаден от органи по приходите в ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 1963/13.12.2022 година на Директор на Дирекция „ОДОП“-гр.С. при ЦУ на НАП, относно допълнително определените на И. Л. К. задължения за данък върху годишната данъчна основа по ЗДДФЛ за 2019 година в размер на 2 560 413,60 лева, ведно с лихва от 512 123,69 лева.

Решението на АССГ не е обжалвано и е влязло в сила.

На 02.08.2024 година със Заповед за възлагане на ревизия И. М. Р. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- С. възложил извършването на ревизия на жалбоподателя, определил състава на ревизиращия екип- Б. М. Я. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Д. Г. В. на длъжност- Главен инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2019 година до 31.12.2019 година, срока, в който следва да завърши ревизията – два месеца,считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на жалбоподателя на 02.09.2024 година.

Със Заповед ЗЦУ-1979/03.10.2024 година Заместник- изпълнителен директор на НАП- Е. Н. наредил служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед в това число и в Заповед № ЗЦУ-1019/15.05.2024 година да осъществяват производствата по данъчно – осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в Приложение към настоящата Заповед, за които компетентна териториална дирекция е ТД на НАП-С. измежду които и И. Л. К. , като посочил ревизията да

бъде извършена от органи по приходите към ТД на НАП П..

На 05.11.2024 година е съставен Ревизионен доклад, с който е предложено да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ.

На 07.11.2024 година И. М. Р. – Началник сектор“ Ревизии“ и Б. М. Я. прекратили ревизионното производство на жалбоподателя поради промяна на адреса на жалбоподателя към датата на връчване на ЗВР-02.09.2024 година- от [населено място] на [населено място].

Заповедта за прекратяване е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 10.11.2024 година и не е обжалвана.

Със Заповед за възлагане на ревизия от 12.09.2024 година Танка И. К. на длъжност- Началник сектор при ТД на НАП- П. възложила да бъде извършена ревизия на жалбоподателя, определила състава на ревизиращия екип Д. Г. Д. на длъжност- Старши инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Д. С. С. на длъжност-Старши инспектор по приходите, обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди – Данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2019 година-31.12.2019 година , срока в който следва да завърши ревизията– три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Заповедта за възлагане е връчена на жалбоподателя на дата 26.09.2024 година.

Със Заповед за прекратяване на производството от 16.12.2024 година органът, възложил производството- Танка И. К. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- П. и Д. Д. – ръководител на ревизията прекратил ревизионното производство на жалбоподателя като недопустимо.

Заповедта за прекратяване е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 06.01.2025 година.

С нова Заповед за възлагане на ревизия от 08.10.2024 година Танка И. К. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- П. възложила да бъде извършена ревизия на жалбоподателя, определил състава на ревизиращи екип- Д. Г. Д.- старши инспектор по приходите и ръководител на ревизията и Д. С. С. на длъжност-Старши инспектор по приходите , обхвата на ревизията по видове задължения и по периоди- Данък върху годишната данъчна основа по чр.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2019 година -31.12.2019 година, срока, в който следва да завърши ревизията – три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР.

Последната е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 14.10.2024 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 13.01.2025 година органът, възложил ревизията Танка И. К. на длъжност- Началник сектор„ Ревизии“ определила нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 14.02.2025 година.

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на дата 13.01.2025 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР от 13.02.2025 година органът, възложил ревизията Танка И. К. на длъжност- Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- П. определила нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя - до 14.03.2025 година.

Заповедта за изменение е връчена на електронния адрес на жалбоподателя на 13.02.2025 година.

Със Заповед от 12.03.2025 година на Изпълнителен директор на НАП е удължен срокът на извършваната ревизия на жалбоподателя до 13.06.2025 година.

С нова Заповед за изменение на ЗВР и въз основа Заповедта на Изпълнителен директор на НАП от 12.03.2025 година органът, възложил ревизията Танка И. К. на длъжност Началник сектор „ Ревизии“ при ТД на НАП- П. определил нов срок за завършване на ревизията на жалбоподателя до 13.06.2025 година .

На 12.06.2025 година органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили РД №Р-22221024005107-092-001, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него.

РД е връчен на електронния адрес на жалбоподателя на дата 26.06.2025 година .

На 22.07.2025 година Танка И. К. на длъжност- Началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП- П. и Д. Г. Д. на длъжност- Главен инспектор по приходите и ръководител на ревизията издали обжалвания Ревизионен акт № Р-22221024005107-091-001, с който установили задълженията на ревизирувания данъчен субект по видове и по периоди, подробно посочени в него. РА е връчен на електронния адрес на жалбоподател на дата 29.07.2025 година.

На 11.08.2025 година жалбоподателят депозирал жалба срещу издадения Ревизионен акт до Директор на Дирекция ОДОП, а последният с Решение № 1256/15.10.2025 година потвърдили обжалвания Ревизионен акт.

Решението е връчено на електронния адрес на жалбоподателя на дата 16.10.2025 година.

Приложени са всички събрани в хода ревизионното производство доказателства.

По делото бе назначена съдебно-счетоводна експертиза,но поради невнасяне на определения депозит от старана на жалбоподателя, същата бе заличена.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба срещу Ревизионни акт за процесуално допустима подадена в срока по чл.156 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт е нищожен като издаден от некомпетентни органи.

Ревизията на жалбоподателя е възложена от органи по приходите при ТД на НАП П. на дата 08.10.2024 година, като със Заповед № ЗЦУ-1979/03.10.2024 година Заместник- изпълнителен директор на НАП- Е. Н. наредил служителите на ТД на НАП, посочени в заповедта, в това число и в Заповед № ЗЦУ-1019/15.05.2024 година да осъществяват производствата по данъчно – осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в Приложение към Заповедта, за които компетентна териториална дирекция е ТД на НАП-С. измежду които и И. Л. К. , като посочил ревизията да бъде извършена от органи по приходите към ТД на НАП П., но по делото липсват доказателства служителите, посочени в Заповедта от 03.10.2024 година в това число и Танка К. да е била надлежно оправомощена със Заповед на Ддиректор ТД на НАП - С. по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК, като Директор ТД на НАП - П. не е компетентен да оправомощава органи по възлагане на ревизия и техните заместници във връзка с образуването и извършването на ревизия на лице с постоянен адрес [населено място] при условията на чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 9 ДОПК. В ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 3 ОТ 26.06.2025 Г. ПО т. д. № 2/2024 Г., ОСС НА ВАС, I И II КОЛЕГИЯ е посочено изрично, че за да е валиден ревизионния акт, издаден при условията на чл. 12, ал. 6 ДОПК и чл. 10, ал. 9 ЗНАП от органи по приходите на териториална дирекция, различна от компетентната, тези органи следва да са надлежно овластени със заповед по чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК издадена от директора на компетентната ТД на НАП. В случая това следва да е Директор на компетентната ТД на НАП – С., а такава заповед по делото не е представена въпреки, че съдът с Определението за насрочване изрично указа на ответника по

жалбата за кои обстоятелства не сочи доказателства.

След като ЗВР от 08.10.2024 година, с която е поставено началото на процесното ревизионно производство е издадена от некомпетентен орган, то тя не е могла да породи търсените правни последици и при липса на надлежно образувано ревизионно производство не е възникнало правомощие и за ръководителя на ревизията, определен със ЗВР - Д. Г. Д. да участва в състава по чл. 119, ал. 2 ДОПК за издаване на обжалвания Ревизионен акт. Липсата на компетентност у издателите на РА има за правна последица нищожност на ревизионния акт, непораждащ правни последици, тъй като органите по приходите не са притежавали материална компетентност и съответно на това и териториална такава да издадат обжалвания ревизионен акт.

Внастоящия случай разпоредбата на чл. 160, ал. 5 ДОПК е неприложима, тъй като връщането на преписката на компетентния орган по приходите би било недопустимо указание от АССГ за упражняване на правомощие, с което органът не разполага, а именно - правомощие за извършване на нова, трета поред ревизия/ предвид това, че за същия период е бил издаден преди това Ревизионен акт, който е обявен за нищожен с влязло в сила Решение на АССГ, а ревизионното производство е второ, но не е повторно. Това разбиране на ВАС е последователно застъпено в Решения: № 3806 от 9.03.2013 г. по адм. д. № 1090/2013 г., I отд., № 1175 от 29.01.2010 г. I отд. по адм. д. № 13669/2009 г.; № 5061 от 25.04.2008 г. по адм. д. № 12487/2007 г., I отд.; № 741 от 18.01.2018 г. по адм. д. № 10549/2017 г., I отд., № 2271 от 12.02.2020 г. по адм. д. № 3960/2019 г., I отд. и № 1852 от 28.02.2022 г. по адм. д. № 6367/2021 г., VIII отд., което предполага обявяване нищожността на Ревизионния акт.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че процесното ревизионно производство е четвърто по ред, като е прекратявано два пъти със Заповеди за прекратяване на производството. Съгласно чл. 119, ал. 2, изр. 2 ДОПК когато установяването на задължения е недопустимо, производството се прекратява със заповед, издадена от съответния орган/ което в случая е направено два пъти, тъй като е сменен постоянният адрес на жалбоподателя от [населено място] в [населено място]. Нещо повече дори- жалбоподателят не е обжалвал двете Заповеди за прекратяване на производството и същите са влезли в сила, а твърдението, че това е четвърто по ред ревизионно производство за едни и същи задължения не почива на събраните доказателства. За паралелно извършени три ревизионни производства за едни и същи задължения би могло да се говори само ако и трите ревизионни производства се провеждаха паралелно и са издадени три Ревизионни акта, а след като две от тях са прекратени с влезли в сила заповеди за прекратяване, то не е налице хипотезата на паралелно развиващи се три ревизионни производства.

С оглед изхода на спора и в съответствие с нормата на чл.161, ал.1 от ДОПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски. Направеното възражение за прекомерност на адвокатското възражение е бланкетно и не е мотивирано както изисква нормата на чл.161 от ДОПК, след изменението от 17.02.2026 година и в полза на жалбоподателя следва да се присъди адвокатски хонорар в размер на 7761,41 евро / който е заплатен и който е претендиран съобразно представения Списък на разноските. Жалбоподателят е внесъл държавна такса в размер на 50 лева/25,56 евро/ но същият е физическо лице и длъжимата от него държавна такса е в размер на 10 лева или 5,11 евро и в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 7766,52 евро или легова равностойност – 15 189,99 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК, Административен съд София- град
Р Е Ш И :

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА НА РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221024005107-091-001/22.07.2025 година, потвърден с Решение № 1256/15.10.2025 година на Директор на Дирекция ОДОП, с който са установени задължения по чл.17 от ЗДДФЛ ЗА 2019 година в

размер на 123 905,72 лева и лихви в размер на 75 221,64 лева/ общ размер на задължението по РА е 199 127,36 лева / с еурова равностойност 101 812,20 евро/.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ ОДОП ПРИ ЦУ НА НАП- ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА И. Л. К. ОТ ГР. С. СУМАТА ОТ 7766,52 ЕВРО/15 189,99 лева/ РАЗНОСКИ ПО ДЕЛОТО, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ „ОДОП“.

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160,ал.6 ДОПК,вр. с чл.211,ал.1 АПК.

СЪДИЯ: